

[Energiministeren]

Som nævnt i den energipolitiske redegørelse 1979 (ER 79) har tilsynet med bevilningshaverne i henhold til 1962-koncessionen i 1978 på basis af en vurdering foretaget af statens konsulenter anslået, at de endeligt indvindelige mængder af gas inklusive kondensat fra disse fire felter kunne nå op på en størrelsesorden af 110–120 mia m³ naturgas. Den i gasaftalerne mellem parterne i D.U.C. og D.O.N.G. A/S aftalte grundleverance på 55 mia m³ synes således kun at udgøre ca. halvdelen af de af tilsynet skønnede endeligt indvindelige gasmængder i de fire felter, der er kontraheret om, og kun ca. en tredjedel af de potentielle produktionsmuligheder, som statens konsulenter har peget på. Senere skøn har bekræftet, at reservegrundlaget omfatter forekomster, der væsentligt overstiger det, der ligger til grund for gasaftalerne.

Der vil derfor i de danske områder kunne produceres naturgas til forsyning af det danske naturgasnet med større mængder eller i en periode, der væsentligt overstiger 25 år.

For så vidt angår den sidste del af det stillede spørgsmål kan jeg oplyse, at jeg har anmodet udenrigsministeriet om at indhente nærmere oplysninger om forholdene i Holland.

Spm. nr. 251

Til *energiministeren* (25/11 80) af:

Voigt (FP):

»Hvad betyder det nationaløkonomisk, hvis Danmark nøjes med at indføre naturgasen til den sydjyske vestkyst og så går i gang med at fremstille benzin af den, eventuelt forsøger at afsætte naturgassen til udlandet for at undgå de i medierne fremkomne oplysninger om et tab på indtil 30 mia kr. op til år 2000 ved forbrug her i landet?«

Besvarelse (3/12 80):

Energiministeren (Poul Nielson):

Folketinget har med vedtagelsen af anlægslov for naturgasforsyning (lov nr. 232 af 8. juni 1979) besluttet etablering af et dansk naturgasnet. Jeg finder det derfor ikke hensigtsmæssigt at overveje alternative anvendelser af den danske naturgas.

Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at regeringen finder det uansvarligt og farligt, hvis man i stedet for at anvende natur-

gassen i Danmark skulle sælge den til udlandet og få el eller olie i stedet. Danmark skal ikke sælge sin forsyningssikkerhed til andre lande og derved borttage et væsentligt element i den flerstrengede energipolitik.

Jeg vil under forespørgselsdebatten om naturgasprojektet den 11. december 1980 vende tilbage til spørgsmålet om projektets rentabilitet.

Spm. nr. 252

Til *miljøministeren* (25/11 80) af:

Maisted (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke forskrifter der er for anvendelse af stoffet dioxan?«

Begrundelse

Amtsvandinspektør Fenger, Storstrøms amt, har udtalt, at amtsvandinspektoratet ikke ønsker at komme med et teknisk oplæg til amtsrådet angående anvendelsen af dioxan i en given proces hos sukkerfabrikkerne, fordi der er tale om et holdnings spørgsmål som ved anvendelse af A-kraft.

Besvarelse (3/12 80):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Stoffet dioxan, som i en årrække har været anvendt bl. a. som opløsningsmiddel, er undergivet bestemmelserne om klassificering, mærkning, salg og opbevaring efter loven om kemiske stoffer og produkter, der den 1. oktober 1980 afløste bl. a. giftloven.

Efter denne lovgivning vurderes ethvert kemisk stof for dets eventuelle sundhedsmæssige m. fl. risici med henblik på, om der skal stilles særlige krav til deres anvendelse.

Kravene til dioxan i bekendtgørelse nr. 348 af 16. juni 1977 om klassificering m.v., der videreføres med bekendtgørelse nr. 408 af 17. september 1980, hvorefter stoffet klassificeres som sundhedsskadeligt, meget brandfarligt og farligt ved indånding, bygger hovedsagelig på vurderinger foretaget af en international arbejdsgruppe under Europarådet i slutningen af 1960'erne. Denne vurdering, der ikke omfatter miljøeffekter, og som var i overensstemmelse med de daværende